***УДК 37.015.3:37.041.4:378***
***DOI https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series5.2025.107.11***

***Попадич О. О.***

# АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ ЯК ЦІННІСНА ОСНОВА ЕКОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА

*У статті досліджено взаємозв’язок академічної доброчесності та екологічної культури як взаємопов’язаних ціннісних складників професійного становлення майбутнього педагога.* ***Мета дослідження*** *полягає в* ***обґрунтуванні ролі академічної доброчесності як морально-етичної основи формування екологічної культури у системі педагогічної освіти****, що передбачає аналіз ціннісного змісту доброчесності та визначення її впливу на професійне становлення майбутнього педагога. У дослідженні використано теоретичні методи аналізу й синтезу наукових джерел, нормативно-правових документів та освітніх практик з метою розкриття концептуального зв’язку між академічною доброчесністю й екологічною культурою у контексті вищої освіти. Визначено, що академічна доброчесність є базовим етичним принципом, який забезпечує якість освіти, педагогічну гідність і моральний авторитет учителя. У системі сучасних освітніх цінностей академічну доброчесність розглядають як «екологію внутрішнього світу людини», що відображає чистоту намірів, чесність і відповідальність у навчанні та міжособистісних стосунках. Екологічна культура трактується як інтегрована особистісна якість, що поєднує знання про природу, усвідомлення цінності життя та готовність діяти в гармонії з довкіллям. Екологічно свідома поведінка ґрунтується не лише на знаннях, а й на внутрішній культурі чесності, відповідальності та поваги до істини. Академічна доброчесність виступає моральним підґрунтям екологічного світогляду педагога, визначає його здатність діяти етично, приймати відповідальні рішення та виховувати в учнів повагу до природи, науки й людини.*

*Академічна доброчесність та екологічна культура мають спільну ціннісну основу – відповідальність за істину, працю та наслідки власних дій. Їх інтеграція в процесі професійної підготовки забезпечує формування морально зрілого, етичного й екологічно свідомого педагога, здатного сприяти сталому розвитку та виховувати екологічну відповідальність у здобувачів освіти.*

***Ключові слова:*** *академічна доброчесність, екологічна культура, екологічна компетентність, екологічна освіта, екологічне виховання, заклад вищої освіти, здобувач вищої освіти, професійна підготовка, майбутні педагоги.*

У сучасних умовах розвитку педагогічної освіти особливої актуальності набуває питання забезпечення високої якості підготовки майбутніх учителів. Саме педагог як активний суб’єкт освітнього процесу, є ключовою фігурою реформування й удосконалення освітньої системи. З огляду на суттєві трансформації, що відбуваються у суспільстві та закладах освіти, сучасний учитель повинен вибудовувати свою професійну діяльність на засадах академічної доброчесності й моральної відповідальності. Вміння діяти чесно, поважати погляди інших, дотримуватися норм академічної поведінки належать до основних компонентів поняття академічної доброчесності та становлять невіддільну частину професійних компетентностей педагога [1, с. 19]. Водночас, розвиток інформаційного суспільства зумовлює необхідність переосмислити взаємодію людини з природою та трансформацію традиційних світоглядних орієнтирів. Очевидним є те, що подолання глобальних екологічних викликів неможливе без формування високого рівня екологічної культури особистості. Саме опанування майбутніми педагогами цілісною системою екологічних знань створює підґрунтя для становлення екологічно активної особистості – такої, що не є пасивним спостерігачем процесів деградації довкілля, а свідомо й на основі наукових знань прагне гармонійної взаємодії з природою, забезпечення сприятливих умов існування людини і суспільства. Екологічно активна особистість виявляє готовність до поширення екологічних знань, підвищення рівня екологічної свідомості населення, інформування про стан навколишнього середовища та раціональне використання природних ресурсів. Як зазначено в «Концепції екологічної освіти України» (2002 р.), головною метою екологічної освіти є формування екологічної культури особистості й суспільства, розвиток екологічного мислення, свідомості та компетентностей, що ґрунтуються на визнанні природи універсальною та унікальною цінністю [6]. Отже, у контексті сучасних освітніх викликів постає потреба в інтеграції принципів академічної доброчесності та екологічної культури у процес професійної підготовки майбутніх педагогів, оскільки саме їх єдність забезпечує формування ціннісних орієнтирів, необхідних для відповідального педагогічного впливу на молоде покоління.

Створення освітнього середовища на засадах академічної доброчесності є важливою умовою забезпечення високої якості освіти та підготовки компетентних фахівців [12, с. 53]. Концептуальні та правові засади академічної доброчесності відображено в Законах України «Про освіту» (2017), «Про вищу освіту» (2014), «Про авторське право і суміжні права» (2001), а також у Національній доктрині розвитку освіти України у XXI столітті (2002). Питання формування академічної доброчесності у здобувачів освіти досліджував М. Жиленко [4]. Особливості розвитку академічної доброчесності у студентів закладів вищої освіти висвітлено у працях М. Левченко, Н. Терещенко [7]. П. Савчук і Л. Потапюк проаналізували значення поширення принципів академічної доброчесності для професійного становлення студентів [10]. Щодо проблеми формування екологічної компетентності майбутніх педагогів, її досліджували: Н. Джура – організація екоосвітньої діяльності для сталого розвитку в умовах загальноосвітньої школи [3]; С. Совгіра – підготовка майбутнього

вчителя до екологічного виховання старшокласників на краєзнавчому матеріалі [11]; Г. Тарасенко – взаємозв'язок естетичної та екологічної підготовки педагога в системі професійної освіти [13]; О. Колонькова – формування екологічної компетентності у студентів-екологів [5]. Водночас проблема академічної доброчесності як ціннісної основи екологічної культури майбутнього педагога ще не набула належного висвітлення у сучасній педагогічній теорії та практиці. Отже, нагальною потребою сьогодення є формування у майбутнього педагога системи ціннісних орієнтацій, заснованих на взаємозв'язку принципів академічної доброчесності та ідеалів екологічної культури.

**Мета дослідження** полягає в обґрунтуванні ролі академічної доброчесності як морально-етичної основи формування екологічної культури у системі педагогічної освіти**,** що передбачає аналіз ціннісного змісту доброчесності та визначення її впливу на професійне становлення майбутнього педагога. Завдання дослідження: проаналізувати наукові підходи до тлумачення понять «академічна доброчесність» і «екологічна культура» у сучасному педагогічному дискурсі; визначити ціннісні, етичні та професійні аспекти академічної доброчесності, що впливають на формування екологічної культури майбутнього педагога; розкрити сутність екологічної культури майбутнього вчителя як складника його професійної компетентності; обґрунтувати взаємозв'язок академічної доброчесності та екологічної культури як інтегрованої ціннісної основи професійного становлення майбутнього педагога.

**Виклад основного матеріалу.** Академічна доброчесність особистості є одним із ключових чинників сталого розвитку суспільства. Вона виявляється у системі писаних і неписаних норм, що визнаються академічною спільнотою, та формується під впливом соціальних, культурних і освітніх чинників, які регулюють діяльність закладів освіти на основі усталених традицій, моральних принципів, угод і звичаїв. Вміння бути чесним і відповідальним, з повагою ставитися до думок інших людей, дотримуватися норм академічної поведінки – це складники поняття академічної доброчесності, які входять до переліку базових компетентностей майбутнього педагога [1, с. 19–20].

Згідно з європейськими принципами академічної етики, недоброчесна поведінка у сфері освіти й науки може проявлятися у різних формах: привласненні чужих ідей або результатів без належного посилання (плагіат), викривленні фактів чи даних (обман), навмисному порушенні встановлених правил з метою отримання вигоди (шахрайство), фальсифікації результатів дослідження, підробленні документів тощо [15]. Такі дії підривають довіру до освітнього середовища, знецінюють освітні досягнення, знижують престиж наукової діяльності. Тому формування атмосфери академічної чесності та нетерпимості до будь-яких проявів порушень є важливою умовою якісної освіти. Формування академічної доброчесності майбутніх педагогів відіграє ключову роль у забезпеченні якості їхньої професійної підготовки, адже саме вчитель є носієм морально-етичних цінностей, які він передає своїм учням [8, с. 179]. Дотримання принципів доброчесності є умовою формування педагогічної гідності, довіри між учасниками освітнього процесу та морального авторитету викладача. У контексті цінностей освіти доброчесність можна трактувати як екологію внутрішнього світу людини, тобто чистоту її намірів і вчинків.

Як зазначає Г. Пустовіт, екологічна культура особистості змінює ставлення та поведінку людини у взаємодії з довкіллям, забезпечуючи стабільне формування екологічної вихованості, коли діяльність не порушує рівновагу в природному середовищі та сприяє підвищенню якості життя нинішніх і майбутніх поколінь [9, с. 64]. Є. Флешар визначає екологічну культуру як особистісне утворення, що включає здатність бачити взаємозв'язки природних явищ, логічно мислити у межах екологічної безпеки, застосовувати знання для збереження довкілля, формувати етичні положення, які регулюють взаємини людини з природою, та нести відповідальність за її збереження [14, с. 27]. На думку В. Гончарука, екологічна культура має широкий зміст, який охоплює як природні, так і соціальні чинники, що відображають матеріальне та духовне виробництво, соціальну діяльність людей і визначають організацію суспільства [2, с. 68]. Ми вважаємо, що екологічну культуру майбутнього педагога доцільно розглядати у кількох взаємопов'язаних аспектах: діяльнісному – як результат свідомої діяльності, спрямованої на гармонійну взаємодію з природою; світоглядному – як рівень сформованості екологічного мислення, свідомості, емоційно-ціннісного ставлення до довкілля; професійно-педагогічному – як творчу діяльність, спрямовану на виховання в учнів дбайливого ставлення до природи.

Отже, екологічна культура майбутнього педагога – це цілісна система знань, умінь, ціннісних орієнтацій і переконань, що охоплює як наукові, так і духовно-естетичні аспекти взаємодії людини й природи. Опановування здобувачами вищої освіти системою екологічних знань створює підґрунтя для формування екологічно активної особистості – людини, яка не є пасивним спостерігачем руйнування довкілля, а свідомо прагне гармонійної взаємодії з природою та створення сприятливих умов життя.

Таким чином, екологічна культура – це інтегрована якість особистості, що поєднує знання про природу, усвідомлення цінності життя і готовність діяти на засадах гармонії з довкіллям. Екологічна освіта у закладах вищої освіти має забезпечити формування в майбутніх педагогів глибокого розуміння пізнавальної, моральної, естетичної та гуманістичної цінності природи. Ефективне формування екологічної культури майбутніх педагогів можливе лише за умови поєднання системного педагогічного підходу, належно організованого освітнього процесу, розвитку екологічної свідомості та створення сприятливого соціокультурного середовища. Пріоритетні завдання з формування екологічної свідомості й відповідальної поведінки молоді відображено у низці стратегічних документів України: «Концепція екологічної освіти України» (2002) визначає формування

Таблиця 1

**Взаємозв’язок принципів академічної доброчесності та їх екологічних еквівалентів**

| Принцип академічної доброчесності | Екологічний еквівалент |
|---|---|
| Чесність | Правдивість у ставленні до природи |
| Відповідальність | Усвідомлення наслідків власних дій |
| Повага | Дбайливе ставлення до життя |
| Справедливість | Екологічна рівновага, етичне споживання |
| Довіра | Гармонійне співіснування людини й природи |

екологічної культури як провідну мету екологічної освіти; «Стратегія державної екологічної політики України на період до 2030 року» (Закон України № 2697-VIII, 2019) підкреслює необхідність формування екологічної свідомості громадян; «Стратегія екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату на період до 2030 року» (розпорядження КМУ № 1363-р, 2021) акцентує роль освіти у підвищенні рівня екологічної відповідальності. Реалізація положень цих документів безпосередньо впливає на систему підготовки майбутніх педагогів, оскільки саме вони є ключовими носіями й поширювачами екологічних знань і цінностей. Формування екологічної культури вчителя передбачає не лише засвоєння теоретичних основ екології, а й уміння інтегрувати екологічний компонент у зміст навчальних дисциплін і виховну роботу. У цьому контексті особливого значення набуває поєднання екологічної культури та академічної доброчесності як взаємопов’язаних ціннісних складників професійної підготовки педагога. Екологічно свідоме ставлення до природи ґрунтується не лише на знаннях, а й на внутрішній культурі чесності, відповідальності та поваги до істини. Академічна доброчесність виступає моральною основою екологічного світогляду педагога, визначає його здатність діяти етично, приймати відповідальні рішення та виховувати учнів у дусі поваги до природи, науки й людини (табл. 1).

Таким чином, академічна доброчесність є етичною моделлю екологічного мислення. Той, хто поважає інтелектуальну власність, не може ігнорувати закони природи. Її дотримання забезпечує не лише якість освіти, а й виховує у здобувачів освіти чесність, справедливість, відповідальність і повагу до результатів людської праці. Академічна доброчесність та екологічна культура мають спільну ціннісну основу – відповідальне ставлення до істини, праці та наслідків власних дій. Якщо перша проявляється у науково-педагогічній діяльності як чесність у здобутті, перевірці та поширенні знань, то друга – у відповідальному ставленні до природи та майбутніх поколінь. Дотримання принципів доброчесності формує у педагога самокритичність, чесність, уміння визнавати помилки – якості, необхідні для виховання екологічно відповідальної особистості. Відтак академічна доброчесність стає внутрішньою екологією педагога, що проявляється у його ставленні до природи, учнів і колег.

Отже, академічна доброчесність і екологічна культура – взаємодоповнювальні складники професійної компетентності педагога, які ґрунтуються на спільних моральних орієнтирах – відповідальності, правдивості, повазі до життя й довкілля. Їх інтеграція у процес підготовки майбутніх педагогів сприяє вихованню нового типу фахівця – морально зрілого, екологічно свідомого й суспільно відповідального.

**Висновки.** Академічна доброчесність і екологічна культура є взаємопов’язаними складниками духовно-ціннісного розвитку майбутнього педагога. Вони утворюють єдину систему моральних орієнтирів, що визначають зміст професійної діяльності, світоглядні позиції та поведінку педагога у сучасному суспільстві.

Академічна доброчесність формує етичне ставлення до знань, людей і природи, виступає внутрішньою екологією особистості – гармонією її переконань, дій і відповідальності. Екологічна культура, своєю чергою, є зовнішнім проявом цієї доброчесності, який реалізується у професійній діяльності, міжособистісних відносинах, стилі життя та поведінці педагога. Освіта, заснована на принципах академічної доброчесності, забезпечує формування морально зрілої, екологічно свідомої та соціально відповідальної особистості педагога. Вона стає фундаментом сталого розвитку суспільства, духовного оновлення освіти та утвердження етичних норм у всіх сферах людської діяльності.

На подальших етапах дослідження передбачено поглиблений аналіз педагогічних умов інтеграції принципів академічної доброчесності у зміст екологічної освіти, розроблення моделі формування екологічної культури майбутнього педагога на засадах ціннісно-етичного підходу, а також експериментальну перевірку ефективності запропонованих методичних рішень.

***Використана література:***

1. Андрощук Г. Авторське право і апропріація у мистецтві: межі доступного. *Інтелектуальна власність в Україні :* науково-практичний журнал. 2015. № 9. С. 13–20.
2. Гончарук В. В. Формування екологічної культури майбутніх учителів природничих спеціальностей. *Science and Education a New Dimension. Pedagogy and Psychology.* 2018. Т. VI (70), Вип. 170. С. 68.
3. Джура Н. Організація екоосвітньої діяльності для сталого розвитку в умовах загальноосвітньої школи. *Вісник Львівського університету.* 2019. Вип. 34. С. 52–62. DOI: 10.30888/2663-5712.2020-06-04-037.
4. Жиленко М. Формування академічної доброчесності у здобувачів освіти під час підготовки фахівців спеціальності 011. *Вісник* Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія «Педагогіка». 2025. № 20. DOI: https://doi.org/10.17721/2415-3699.2024.20.05

5. Колонькова О. О. Формування екологічної компетентності у студентів-екологів. *Педагогічний процес: теорія і практика.* 2007. № 1. С. 55–64.
6. Концепція екологічної освіти України. Інформаційний збірник Міністерства освіти і науки України. 2002. № 7.
7. Левченко М. Г., Терещенко Н. В. Розвиток академічної доброчесності у здобувачів закладів вищої освіти: проблеми та перспективи. Педагогічна академія. 2025. URL: https://pedagogical-academy.com/index.php/journal/article/view/749 (дата звернення: 24.10.2025).
8. Попадич О. О. Формування академічної доброчесності майбутніх педагогів як складник професійної підготовки та діяльності вчителя. *Науковий вісник Вінницької академії безперервної освіти. Серія «Педагогіка. Психологія»*. 2025. № 7. С. 176–182. DOI: 10.32782/academ-ped.psyh-2025-1.24.
9. Пустовіт Г. П. Теоретико-методичні основи екологічної освіти і виховання учнів 1–9 класів у позашкільних навчальних закладах : монографія. Київ – Луганськ : Альма-Матер, 2004. 540 с.
10. Савчук П. П., Потапюк Л. М. Професійне становлення студентів технічного університету шляхом поширення академічної доброчесності. *Вісник Університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Педагогіка і психологія». Педагогічні науки.* 2018. № 2 (16). С. 272–299. DOI: 10.32342/2522-4115-2018-16-40.
11. Совгіра С. В. Підготовка майбутнього вчителя до екологічного виховання старшокласників (на краєзнавчому матеріалі) : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Умань, 2000. 160 с.
12. Сопова Д. Академічна доброчесність у системі професійної підготовки майбутнього педагога. *Неперервна професійна освіта: теорія і практика. Серія : Педагогічні науки*. 2018. Вип. 3–4 (56–57). С. 52–56. URL : https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/26113/1/D_Sopova_ADSPPMP_NPOTP_UK.pdf
13. Тарасенко Г. С. Взаємозв'язок естетичної та екологічної підготовки вчителя в системі професійної освіти : монографія. Черкаси, 2006. 308 с.
14. Флешар Є. Дидактичні основи підготовки студентів – майбутніх учителів-біологів до реалізації екологічної освіти : автореф. дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.02. Київ, 2000. 30 с.
15. Bretag T., Green M. The role of virtue ethics principles in academic integrity breach decision-making. *Journal of Academic Ethics.* 2014. No. 12 (3). P. 165–177. DOI: 10.1007/s10805-014-9209-z

***References:***

1. Androshchuk, H. (2015). Avtorske pravo i apropriatsiia u mystetstvi: mezhi dostupnoho [Copyright and appropriation in art: limits of the permissible]. *Intelektualna vlasnist v Ukraini: naukovo-praktychnyi zhurnal*, 9, 13–20 [in Ukrainian].
2. Honcharuk, V. V. (2018). Formuvannia ekolohichnoi kultury maibutnikh uchyteliv pryrodnychykh spetsialnostei [Formation of the ecological culture of future teachers of natural specialties]. *Science and Education a New Dimension. Pedagogy and Psychology*. VI (70) (170). P. 68 [in Ukrainian].
3. Dzhura, N. (2019). Orhanizatsiia ekoosvitnoi diialnosti dlia staloho rozvytku v umovakh zahalnoosvitnoi shkoly [Organization of eco-educational activities for sustainable development in general secondary schools]. *Visnyk Lvivskoho universytetu*. 34. P. 52–62 [in Ukrainian].
4. Zhylenko, M. (2025). Formuvannia akademichnoi dobrochesnosti u zdobuvachiv osvity pid chas pidhotovky fakhivtsiv spetsialnosti 011 [Formation of academic integrity among students in training specialists in specialty 011]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Seriia «Pedahohika»*, 20. https://doi.org/10.17721/2415-3699.2024.20.05 [in Ukrainian]
5. Kolonkova O. O. (2007). Formuvannia ekolohichnoi kompetentnosti u studentiv-ekolohiv [Formation of ecological competence among environmental students]. *Pedahohichnyi protses: teoriia i praktyka*. 1. P. 55–64 [in Ukrainian].
6. Ministerstvo osvity i nauky Ukrainy (2002). Kontseptsiia ekolohichnoi osvity Ukrainy [The concept of environmental education in Ukraine]. *Informatsiinyi zbirnyk Ministerstva osvity i nauky Ukrainy*, 7 [in Ukrainian].
7. Levchenko, M. H., & Tereshchenko, N. V. (2025). Rozvytok akademichnoi dobrochesnosti u zdobuvachiv zakladiv vyshchoi osvity: problemy ta perspektyvy [Development of academic integrity among students of higher education institutions: problems and prospects]. *Pedahohichna akademiia.* Retrieved October. 24. 2025. URL : https://pedagogical-academy.com/index.php/journal/article/view/749 [in Ukrainian].
8. Popadych, O. O. (2025). Formuvannia akademichnoi dobrochesnosti maibutnikh pedahohiv yak skladnyk profesiinoi pidhotovky ta diialnosti vchytelia [Formation of academic integrity of future teachers as a component of their professional training and teaching activity]. *Naukovyi visnyk Vinnytskoi akademii bezperervnoi osvity. Seriia «Pedahohika. Psykholohiia»*. 7. P. 176–182. https://doi.org/10.32782/academ-ped.psyh-2025-1.24 [in Ukrainian]
9. Pustovit, H. P. (2004). Teoretyko-metodychni osnovy ekolohichnoi osvity i vykhovannia uchniv 1–9 klasiv u pozashkilnykh navchalnykh zakladakh : monohrafiia [Theoretical and methodological foundations of environmental education and upbringing of students in grades 1–9 in out-of-school educational institutions : monograph]. Kyiv – Luhansk : Alma-Mater [in Ukrainian].
10. Savchuk, P. P., & Potapyuk, L. M. (2018). Profesiine stanovlennia studentiv tekhnichnoho universytetu shliakhom poshyrennia akademichnoi dobrochesnosti [Professional development of technical university students through the promotion of academic integrity]. *Visnyk Universytetu imeni Alfreda Nobelia. Seriia «Pedahohika i psykholohiia». Pedahohichni nauky*. 2 (16). P. 272–299. https://doi.org/10.32342/2522-4115-2018-16-40 [in Ukrainian]
11. Sovhira, S. V. (2000). Pidhotovka maibutnoho vchytelia do ekolohichnoho vykhovannia starshoklasnykiv (na kraieznavchomu materiali) : dys. ... kand. ped. nauk : 13.00.04 [Preparation of the future teacher for environmental education of high school students (based on local studies): PhD thesis]. Uman 160 [in Ukrainian].
12. Sopova, D. (2018). Akademichna dobrochesnist u systemi profesiinoi pidhotovky maibutnoho pedahoha [Academic integrity in the system of professional training of future teachers]. *NepererVna profesiina osvita: teoriia i praktyka (pedahohichni nauky)*. 3–4 (56–57). 52–56. https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/26113 (accessed October 24, 2025) [in Ukrainian].
13. Tarasenko H. S. (2006). Vzaiemozviazok estetychnoi ta ekolohichnoi pidhotovky vchytelia v systemi profesiinoi osvity : monohrafiia [The relationship between aesthetic and environmental training of teachers in the system of professional education: monograph]. Cherkasy [in Ukrainian].
14. Fleshar, Ye. (2000). Dydaktychni osnovy pidhotovky studentiv – maibutnikh vchyteliv-biolohiv do realizatsii ekolohichnoi osvity : avtoref. dys. ... d-ra ped. nauk : 13.00.02 [Didactic foundations of training students – future biology teachers – for the implementation of environmental education: Doctoral thesis abstract]. Kyiv [in Ukrainian].

15. Bretag, T., & Green, M. (2014). The role of virtue ethics principles in academic integrity breach decision-making. *Journal of Academic Ethics*. 12 (3). P. 165–177. https://doi.org/10.1007/s10805-014-9209-z

***O. Popadych. Academic integrity as a value foundation of the ecological culture of future teachers***

*The article explores the interrelation between academic integrity and ecological culture as interrelated value components of the professional development of future teachers. The aim is to substantiate the role of academic integrity as a moral and ethical foundation for shaping ecological culture in pedagogical education.*

*The study employs theoretical analysis and synthesis of scientific literature, normative documents, and educational practices to reveal the conceptual connection between academic integrity and ecological culture in the context of higher education.*

*It is established that academic integrity serves as a core ethical principle ensuring the quality of education and the moral authority of the teacher. Within the framework of modern educational values, it is interpreted as the “ecology of the inner world,” reflecting purity of intentions, honesty, and responsibility in learning and interpersonal relations. Ecological culture, in turn, integrates knowledge about nature, understanding of life’s value, and readiness to act in harmony with the environment. Environmentally conscious behavior is grounded not only in knowledge but also in an inner culture of honesty and responsibility. Academic integrity thus becomes the moral basis of a teacher’s ecological worldview and guides responsible decision-making and respect for nature, science, and humanity.*

*Academic integrity and ecological culture share a common value foundation – responsibility for truth, work, and the consequences of human actions. Their integration in the process of teacher training ensures the development of a morally mature, ethical, and environmentally conscious teacher capable of promoting sustainable development and ecological responsibility in education.*

***Key words:*** *academic integrity, ecological culture, ecological competence, environmental education, environmental upbringing, sustainable development, higher education institution, higher education student, professional training, future teachers.*

Дата першого надходження рукопису до видання: 27.10.2025
Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 28.11.2025
Дата публікації: 26.12.2025